

CUPRINS

*Mesajele de binecuvântare
ale conducătorilor de Biserici*

*Citirile biblice pentru fiecare
zi*

TARTALOM

*Az Egyházak vezetőinek
köszöntői*

*Az imahet nyolc napjának
mindegyikére szóló
bibliaolvasási igehelyek*

INHALT

*Die Grußbotschaften der
Kirchenleitungen*

*Schriftlesungen für jeden
Tag*

Asociația Ecumenică a Bisericilor din România – AIDRom

BUCUREȘTI 2
CP 48-41
Tel.: 021.210.46.87
021.212.07.98
e-mail: aidrom@gmail.com
office@aidrom.eunet.ro

Darul împăcării lui Dumnezeu cu oamenii – semnul iubirii milostive a lui Hristos pentru lume

Tema de reflecție a Săptămânii de Rugăciune pentru Unitatea Creștinilor, din anul 2017, Împăcarea - dragostea lui Hristos ne stăpânește (cf. 2 Corinteni 5,14) este un îndemn să ne reamintim că darul împăcării omului cu Dumnezeu, cu sine și cu semenii se cere prin rugăciune stăruitoare și se cultivă prin gânduri, cuvinte și fapte bune.

Coborârea Fiului lui Dumnezeu între oameni este începutul înălțării omului în împărăția iubirii Preasfintei Treimi. Însă această înălțare a omului are ca bază împăcarea dintre Dumnezeu Cel Sfânt și omul căzut din legătura cu El prin păcatul neascultării. Vorbind despre împăcarea lui Dumnezeu cu omul realizată de Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Care S-a făcut om din iubire pentru oameni și pentru mântuirea lor, Sfântul Apostol Pavel spune că Însuși „Dumnezeu Tatăl era în Hristos, împăcând lumea cu Sine însuși ... și punând în noi cuvântul împăcării” (2 Corinteni 5, 18-19). Acest dar oferit oamenilor în și prin Hristos este temelia împăcării lor cu Dumnezeu și a împăcării și înfrățirii popoarelor între ele.

De aceea, în fața crizelor spirituale și morale ce afectează lumea contemporană, creștinii statornici și luptători nu se descurajează, ci răspund printr-o viață spirituală și morală mai intensă, potrivit îndemnului: „fii credincios până la moarte și îți voi da cununa vieții” (Apocalipsa 2, 10). Astăzi, când crește violența verbală și fizică în familie, în școală și în societate, când se înmulțesc conflictele militare și terorismul în multe părți ale lumii, Biserica, împreună cu Familia, cu Școala și cu alte instituții care promovează binele comun, trebuie să dezvolte și mai mult o educație și o cultură a păcii spirituale interioare și a păcii sociale, o cultură a respectului reciproc și a împăcării, în locul urii, al învrăjbirii și al violenței, o cultură a demnității și a solidarității umane, a păcii și a comuniunii dintre oameni.

La acest început de An Nou 2017, vă adresăm tuturor doriri de sănătate și mântuire, pace și bucurie, dimpreună cu urarea tradițională: La mulți ani!

„Harul Domnului nostru Iisus Hristos și dragostea lui Dumnezeu Tatăl și împărtășirea Sfântului Duh să fie cu voi cu toți!” (2 Corinteni 13, 13).

† DANIEL
Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române

MESAJELE DE BINECUVÂNTARE ALE CONDUCĂTORILOR DE BISERICI

pentru serviciile ecumenice din timpul Săptămânii de Rugăciune pentru
Unitatea Creștinilor 2017

Iubirea lui Christos ne constrânge... să ne împăcăm (2Cor 5,14-20)

Rugăciunea noastră comună pentru unitatea tuturor creștinilor se desfășoară anul acesta în contextul celebrării a 500 de ani de la reforma inițiată de Martin Luther. Ruptura petrecută în sânul Bisericii Apusene, în urmă cu jumătate de mileniu, a produs mult scandal și multă suferință. O astfel de stare, resimțită ca intolerabilă, a trezit, mai apoi, conștiințele și dorința apropierii și a împăcării.

Drumul spre unitate, deși lung și anevoios, se așează azi pe un făgaș bun. Acest lucru se datorează faptului că Bisericile Apusului Europei reușesc tot mai mult să pună la baza dialogului dintre ele ceea ce sfântul apostol Paul le recomanda creștinilor din Corint prin pasajul din a doua sa epistolă (2Cor 5,14-20), pasaj propus ca temă de meditație pentru Săptămâna de rugăciune pentru unitatea tuturor creștinilor din acest an, 2017.

Iubirea lui Christos ne constrânge... să ne gândim că unul singur a murit pentru toți. Noi toți creștinii suntem „rodul” Jertfei răscumpărătoare a lui Christos. Biserica este înfăptuirea Lui, iar El o vrea una, sfântă, catolică și apostolică (v. Crezul de la Niceea).

Iubirea lui Christos ne constrânge... să nu mai trăim pentru noi înșine, ci pentru El care a murit și a înviat pentru noi. Referința la Isus Christos mort și înviat trebuie să stea pe primul loc în dialogul și în inițiativele comune. În acest fel dialogul și inițiativele comune vor căpăta o consistență diferită, divină.

Iubirea lui Christos ne constrânge... să nu mai cunoaștem pe nimeni după trup. Să lăsăm trecutului tot ceea ce este omenesc, acel omenesc care a cauzat, în decursul istoriei, scandal, diviziune, suferință.

Iubirea lui Christos ne constrânge... să (re)devenim o creatură nouă. Timpurile noastre, aflate într-o profundă criză morală, au nevoie de o mărturie autentică de trăire evanghelică.

Iubirea lui Christos ne constrânge... să ne împăcăm cu Dumnezeu. Orice păcat comis, inclusiv împotriva unității, ne îndepărtează de Dumnezeu. E timpul să ne apropiem din nou de Dumnezeu pentru ca și El să se apropie de noi (cf. Iac 4,8).

Iubirea lui Christos ne constrânge... să ne împăcăm. Împăcarea cu Dumnezeu va înlesni, de bună seamă, și împăcarea între toți creștinii.

Implor harul lui Dumnezeu pentru ca rugăciunea noastră comună din aceste zile să topească gheața inimilor noastre, să ne apropie unii de alții pentru a ne simți tot mai mult frați între noi de vreme ce ne știm cu toții frați ai lui Isus Christos și împreună-fiii ai Tatălui ceresc.

Cu binecuvântare,

Dr. Ioan Robu
Arhiepiscop Mitropolit de București

MESAJELE DE BINECUVÂNTARE ALE CONDUCĂTORILOR DE BISERICI

pentru serviciile ecumenice din timpul Săptămânii de Rugăciune pentru
Unitatea Creștinilor 2017

Iubiți frați și surori în Hristos, Domnul,

Din nou bisericile noastre istorice și comunitățile creștine sunt chemate la rugăciunea comună. Astfel Săptămâna de Rugăciune pentru Unitatea Creștinilor din 2017 preia o temă dintotdeauna importantă, iar în anul 2017 extrem de actuală: Împăcarea.

Din 2.Corinteni 5,14-20 citim: „Iubirea lui Hristos ne obligă, deoarece socotim că unul singur a murit pentru toți și deci toți au murit. Și a murit pentru toți, ca cei care trăiesc să nu mai trăiască pentru ei înșiși, ci pentru Cel care a murit și a înviat pentru ei. Așadar de acum înainte noi nu mai cunoaștem pe nimeni în felul oamenilor. Dacă L-am cunoscut pe Hristos în felul oamenilor, acum nu-L mai cunoaștem astfel. Dacă cineva este în Hristos, este o făptură nouă: lucrurile vechi au trecut și iată s-au înnoit. Și toate sunt de la Dumnezeu, cel care ne-a împăcat cu Sine prin Hristos și ne-a dat misiunea împăcării. Așadar, Dumnezeu era în Hristos împăcând lumea cu Sine, neținând seama de greșelile oamenilor și încredințându-ne cuvântul împăcării. Noi suntem deci solii lui Hristos, ca și cum Dumnezeu v-ar îndemna prin noi: vă rugăm, pentru Hristos, împăcați-vă cu Dumnezeu.”

În anii 1054 și 1530 au avut loc dezbinări mari în creștinătate, care au dus la despărțirea de „una sfântă sobornicească biserică” și la înființarea bisericilor, astăzi numite istorice, iar separarea a continuat de-a lungul secolelor până astăzi. Îndeosebi creștinii și bisericile din Germania au avut mult de suferit în urma dezbinării din secolul al XVI-lea în bisericile romano-catolice și protestante: evanghelică luterană și reformată. În urma acestei experiențe de dezbinare, dar și cu prilejul jubileului împlinirii a 500 de ani de la Reforma inițiată de Martin Luther în 31 octombrie 1517, bisericile germane au formulat programa și textele pentru Săptămâna de Rugăciune ecumenică.

La mijlocul sec. al XVI-lea și în Transilvania mulți creștini germani și maghiari s-au alăturat Reformei și au devenit evanghelici lutherani, reformați și unitarieni. Chiar dacă la Turda a fost proclamat pentru întâia oară în Europa în 1568 toleranța și libertatea de conștiință și credință, în decursul secolelor popoarele române, maghiare și germane au trăit mai mult unul lângă celălalt, câteodată împotriva celuilalt și mai puțin unul cu altul. Din 1918 cele trei etnii încearcă pe teritoriul României să conviețuiască împreună, să supraviețuiască consecințele celui de al doilea război mondial și epocii comuniste și să conlucreze pe anumite teme îndeosebi cele sociale, ca sănătatea, educația, cultura, morala creștină, mediul înconjurător ș.a., relevante în societatea de astăzi.

Precum în Germania și în România și în multe alte țări, creștinii diferitelor confesiuni se adună la slujbe, la rugăciuni, la acțiuni comune pentru a-și arăta voința de a trăi viața nouă prin Hristos împăcați și împreună. Conciliul panortodox din Creta

MESAJELE DE BINECUVÂNTARE ALE CONDUCĂTORILOR DE BISERICI pentru serviciile ecumenice din timpul Săptămânii de Rugăciune pentru Unitatea Creștinilor 2017

cu întâistătătorii a zece biserici ortodoxe din iunie și întâlnirea cu slujba ecumenică lutherană - romano-catolică cu întâistătătorii celor două biserici din 31 octombrie la Lund/Suedia sunt numai două exemple pe scară largă care arată necesitatea și importanța adunării rândurilor între creștini, care trebuie completate cu iertare și reconciliere din partea bisericilor și fraților și surorilor întru credința creștină și la nivel național, regional și local.

În România Biserica evanghelică de Confesiune Augustană cheamă celelalte biserici și creștini să lăsăm în urmă „lucrurile vechi” omenești care ne separă, să fim evanghelici, deci fideli Evangheliei lui Hristos, să ne reformăm, deci să ne reînnoim credința în unul Mântuitor Hristos, să ne ortodoxim, deci să fim creștini cu credința și fapta dreaptă, să ne catolicizăm, deci să conștientizăm, credința este universală și o împărțim cu mulți alții și să fim protestanți, unde adevărul este călcat în picioare. Adevărul care a fost descoperit la Reformă – cei patru sola: sola scriptura, solus Christus, sola gratia, sola fide (numai scripura, numai Hristos, numai grația, numai credința) ne invită și astăzi să cinstim Scriptura, dându-i ascultare, să-L mărim pe unicul Mântuitor, Hristos, să acceptăm iubirea necondiționată a lui Dumnezeu și să prețuim darul credinței, împărtășindu-l cu semenii noștri.

Dumnezeu să ne binecuvânteze să fim făpturile noi dumnezeiești, care îi aduc laudă și de care lumea de astăzi are atât de multă nevoie. El să ne învrednicească să devenim buni ambasadori ai împăcării cu Hristos, oriunde am fi.

Reinhart Guib
Episcopul Bisericii Evanghelice C.A. din România

MESAJELE DE BINECUVÂNTARE ALE CONDUCĂTORILOR DE BISERICI

pentru serviciile ecumenice din timpul Săptămânii de Rugăciune pentru
Unitatea Creștinilor 2017

Ne-am adunat astăzi cu toții, unindu-ne încă o dată glasurile în rugă către Dumnezeu pentru pacea a toată lumea, pentru unirea tuturor și pentru împăcarea prin Hristos!

Întreaga omenire trecea, în urmă cu mai puțin de două decenii, pragul intrării în cel de al III-lea mileniu, privind spre viitor cu mare încredere, cu nădejdea dătătoare de bucurie într-o viață liniștită, spre pacea întregii lumi și bunaînțelegere între oameni, într-o lume nouă, în care să împărasească iubirea cea dumnezeiască a Mântuitorului Hristos. Vedem însă cu amărăciune că realitatea este alta, chipul lumii este departe de ceea ce am dorit, departe de strălucirea frumuseții vieții pentru care ne-a creat Dumnezeu. Este departe de ceea ce a dorit Dumnezeu de la noi! Lumea întreagă se transformă pe zi ce trece într-un câmp de luptă aducătoare de sânge, suferință și moarte. Scene de coșmar ni se arată zilnic în toate colțurile lumii, războaie, acte teroriste, atentate, toate acestea provocând pierderi de vieți omenești, suferințe, distrugeri, durere și lacrimi! În diverse locuri ale planetei oameni de etnii diferite, de religii diferite, de vârste diferite se confruntă cu groaza nesiguranței zilei de mâine, cu spaima inimaginabilelor suferințe, cu teama pentru viața lor și a familiilor lor! Nori negri de furtună le întunecă visele, valurile destinului îi conduc pe calea pribegiei, a unui adevărat exod spre alte locuri, spre altă lume, spre liniștea mult dorită. Omenirea plătește prețuri uriașe în această luptă! Victime nevinovate, vieți pierdute, bunuri distruse, valori de neînlocuit pierdute pe veci! Pierderi pentru om ca individ, pierderi pentru întreaga umanitate, povară pentru suflete și pată de rușine pe obrazul omenirii! Orientul mijlociu, Siria, Irak, Afganistan, dar și țări de pe continentul african sunt martorii nevorbitori ai unor astfel de tragedii, pe care noi, poporul armean le simțim și înțelegem mai mult decât alții, neputând uita niciodată faptul că în urmă cu un veac părinții și bunicii noștri s-au confruntat cu ororile unui genocid în care au fost exterminați un milion și jumătate de armeni. Cât sânge trebuie să mai curgă, câtă suferință trebuie să mai provoace oamenii semenilor lor, fraților lor, ca să înțelegem o dată pentru totdeauna că fiecare om are dreptul la viață, la liniște, la pace!

Datoria noastră, a tuturor bisericilor creștine, dar și a slujitorilor și conducătorilor acestora a fost și rămâne aceea de a trudi pentru pacea lumii, și pentru binele tuturor celor creați de Dumnezeu. Nu sunt de neglijat strădaniile pentru ajutorarea celor năpăstuiți, pentru sprijinirea și ocrotirea celor care au fost nevoiți a lua calea pribegiei! Ajutorul material și cuvintele de îmbărbătare înseamnă ceva, dar niciodată nu înseamnă totul! Răul trebuie înăbușit în fașă, pericolul trebuie prevenit, iar aici, în acest domeniu, pe acest câmp de luptă bisericile, slujitorii lor și întreaga lume creștină trebuie să se unească pentru ca spiritul iubirii, al buneii înțelegeri, al armoniei, toleranței și împăcării să devină călăuzitor al gândurilor și faptelor oamenilor. „Pentru pacea a toată lumea!,,

MESAJELE DE BINECUVÂNTARE ALE CONDUCĂTORILOR DE BISERICI
pentru serviciile ecumenice din timpul Săptămânii de Rugăciune pentru
Unitatea Creștinilor 2017

Suntem datori, în numele lui Hristos, a ne înfățișa ca mijlocitori pentru pace și împăcare, ca și cum Însuși Dumnezeu ar îndemna prin noi pe toți cei tulburați de rău, căzuți în robia unor interese deșarte și amăgiți de magia înșelătoare a unei puteri trecătoare. Să ne înfățișăm ca adevărați susținători ai făcătorilor de pace, să ne arătăm împreună-lucrători cu Hristos, Care ne-a dat nouă slujirea împăcării.

"Vă rugăm, în numele lui Hristos, împăcați-vă cu Dumnezeu!" (II Corint.5,20)

"Să ne îngrijim de cele bune nu numai înaintea Domnului, ci și înaintea oamenilor" (II Corint 8,21)

Mulțumire aducem lui Dumnezeu Care ne-a chemat spre această slujire, rugându-L a spori în noi râvna cea trebuincioasă lucrătorilor pentru pace, iubire, pentru bună înțelegere și împăcare. Să sporim în lucrul Domnului, spre slava Lui și spre binele oamenilor.

Amin.

PS Episcop Datev Hagopian
Arhiepiscopul Bisericii Armene din România

MESAJELE DE BINECUVÂNTARE ALE CONDUCĂTORILOR DE BISERICI

pentru serviciile ecumenice din timpul Săptămânii de Rugăciune pentru
Unitatea Creștinilor 2017

Iubiți credincioși,

Urmând pilda și cuvântul Mântuitorului Isus, Cel care în ajunul pătimirii Sale S-a rugat Părintelui ceresc „ca toți să fie una” (In 17,21), ucenicii din toate timpurile și din întreaga creștinătate nu încetează să ceară de la Dumnezeu Păcii darul unității. Și această năzuință a celor care îl recunosc și îl adoră pe Isus Mesia Cel așteptat, devine mai intensă în timpul anualei Săptămâni de Rugăciune pentru unitate, în care creștinii se cunosc, meditează și mai ales se roagă împreună, pentru ca dorul Divinului lor Învățător să devină realitate.

Cu această fericită ocazie, se cuvine a medita la îndemnul adresat de Sfântul Apostol Pavel creștinilor din Efes: „Cristos să se sălășluiască, prin credință, în inimile voastre” (Ef 3,17). Astfel și noi cu toții să ne plecăm „genunchii înaintea Tatălui” (Ef 3,14), spre a cere să fim „întăriți prin Spiritul lui” (Ef 3,16) și să cunoaștem „iubirea lui Cristos, cea mai presus de cunoștință” și a ne umple „de toată plinătatea lui Dumnezeu” (Ef3,19).

Repetăm adesea că darul iertării și al unității nu se vor îndeplini decât printr-o curățire a resentimentelor și o „purificare a memoriei”. Avem însă cu toții datoria de a cere și de a primi iertare pentru greșelile săvârșite. Așa cum ne rugăm în rugăciunea pe care Isus ne-o lasă ca pe un testament: „Tată, iartă-ne nouă, precum și noi iertăm”. Sau așa cum Bisericele de tradiție răsăriteană se roagă la Dumnezeiasca Liturghie: „Unitatea credinței și împărtășirea Sfântului Spirit cerând...”.

În cuvântul rostit în timpul Sfintei Liturghii în biserica patriarhală „Sfântul Gheorghe” din Constantinopol pe 30 noiembrie 2014, Sfântul Părinte Papa Francisc sublinia: „faptul de a ne întâlni, de a privi chipul celuilalt, de a împărtăși îmbrățișarea păcii, de a ne ruga unul pentru altul, acestea sunt dimensiuni esențiale ale drumului spre restabilirea comuniunii depline la care tindem”. În aceste cuvinte, se pot recunoaște dimensiunile fundamentale ale viziunii ecumenice ale Sfântului Părinte Papa Francisc. Pe primul loc, este ecumenismul carității, al fraternității și al prieteniei, fiindcă, așa cum afirmă Urmașul lui Petru, „adevărul este o întâlnire, este o întâlnire între persoane”.

Fraternitatea dintre creștini nu este însă un sentiment vag, și nici nu se naște dintr-o formă de indiferență față de adevăr. Ea este zidită pe realitatea supranaturală a Sfântului Botez și este dăruită fiecărui membru al unicului Trup al lui Cristos. Împreună îl mărturisim pe Isus ca Dumnezeu și Domn; împreună îl recunoaștem ca Unicul mijlocitor între Dumnezeu și oameni. De aceea, consider că cei chemați la a păstori Bisericele noastre trebuie să fie conștienți de faptul că mulți creștini din România așteaptă pași concreți de apropiere între noi. Fiindcă despărțirea și separarea este cu adevărat un prilej de sminteală. Este porunca Domnului, și este,

MESAJELE DE BINECUVÂNTARE ALE CONDUCĂTORILOR DE BISERICI pentru serviciile ecumenice din timpul Săptămânii de Rugăciune pentru Unitatea Creștinilor 2017

totodată, un imperativ al momentului în care trăim, acela de a continua dialogul. Însă nu un dialog superficial, ci unul sincer și realist, cu răbdare și perseverență, și mai ales în fidelitate față de adevăr. Precum spunea Papa Emerit Benedict al XVI-lea: „Nu poate exista un dialog ce sacrifică adevărul, dialogul trebuie să avanseze în iubire și în adevăr”.

În acest sens, noi, creștinii greco-catolici, credem cu tărie că unitatea este posibilă. Prin jertfa și dăruirea lor, făuritorii Unirii de la 1700, revenind la deplina comuniune de credință cu Scaunul lui Petru, nu au făcut decât să revină la casa părintească. Iar sângele martirilor și al mărturisitorilor noștri, al celor care au crezut cu adevărat în venirea Ceasului Domnului, ne confirmă că această jertfă a fost dorită și pregătită de Mântuitorul pentru Biserica Sa din România. Fiindcă, precum spunea Cardinalul Iuliu Hossu de sfântă pomenire, "Credința noastră este viața noastră", este bunul nostru cel mai de preț, odorul pe care îl vom prezenta Domnului când ne va chema la Înfricoșătoarea Judecată.

Suntem convinși cu toții că metoda cea mai eficientă de a face ecumenism este trăirea conformă cu Evanghelia. De aceea, încrezători în mijlocirea Fecioarei Maria, Maica lui Cristos și Maica Bisericii, invocăm darul unirii creștinilor. Binecuvântăm prezenta lucrare și pe cei care au ostenit pentru realizarea acesteia, cerând Dumnezeuului Cel Atotținător să înnoiască în noi minunea Rusaliilor și, luminați de Spiritul Sfânt, să ajungem a ne bucura împreună de unitatea deplină în Cristos.

Lucian Cardinal Mureșan
Arhiepiscop Major al Bisericii Unite cu Roma, Greco-Catolică

MESAJELE DE BINECUVÂNTARE ALE CONDUCĂTORILOR DE BISERICI

pentru serviciile ecumenice din timpul Săptămânii de Rugăciune pentru
Unitatea Creștinilor 2017

Iubiți Creștini!

Programul Săptămânii de Rugăciune pentru Unitatea Creștinilor din 2017, an marcat de împlinirea unei jumătăți de mileniu de la Reforma lui Luther, a fost redactat de către diferite Biserici din Germania. Acest program destinat să servească în cele opt zile ale săptămânii ecumenice ca plan de predicare, reflectă în mod constructiv această diversitate. Gândul principal al săptămânii de rugăciune este determinat de două mesaje centrale: să se concentreze asupra problemelor bisericii contemporane formulate de Martin Luther, precum și dăruire de atenția deosebită vizavi de consecințele dureroase ale nedoritei schisme.

Privind retrospectiv la această jumătate de mileniu putem stabili că Biserica divizată a devenit mult mai vulnerabilă față de loviturile străvechiului inamic, împotriva atacurilor lumii. De-a lungul istoriei nenumărate interese economice și politice, lupte pentru dominație deghizate în aspect religios, au condus la războaie devastatoare. La fel și în zilele noastre când în lumea din jur suntem martorii aceleiași lupte unilaterale. O parte poartă un război insidios și consecvent, partea cealaltă, căutând diferite compromisuri, tolerează suferind aceste ofensive.

Experimentăm cu durere că în epoca modernă, în principal într-o Europă contemporană subiecții suferinzi ai acestor persecuții nu se împotrivesc atacurilor, din contră, bazate pe un sens neinspirat al vocației, caută reconciliere cu orice preț. O reconciliere prin care este dispus să renunțe la aproape tot din ceea ce i-a încredințat de către Dumnezeu ca un avut prețios menit să fie străjuit cu orice preț. Sloganele deghizării sună precum "Trebuie să ținem pas cu vremurile" sau în situații concrete nu mesajul Scripturii prezintă îndrumarea hotărâtoare, ci doar aceea a Sfântului Duh ce prinde formă în interpretarea subiectivă a individului. Această tristă realitate este de fapt răspândirea puterii lumii globalizate în defavoarea Creștinismului care își pierde treptat valorile spirituale și tradiționale hotărâtoare.

Conflictul de bază al acestei lupti unilaterale evident nu provine de la Dumnezeu, ci pornește de la omul în deriva fluxului lumii seculare, ce îl desparte din ce în ce mai mult de Dumnezeu. Aceasta lume ignoră Dumnezeul căruia îi datorează cultura și civilizația, valorile etice, morale determinatoare unei societăți viabile. Această frământare generată în mod deliberat de lumea înconjurătoare poate fi eliminată și în zilele noastre numai prin puterea iubirii lui Isus, care pe de-o parte în latura Sa umană a îndurat suferințe de neimaginat, iar pe de altă parte, în latura Sa Dumnezeiască a iertat păcatele lumii. Acest mesaj este considerat de către Apostolul Pavel, cuvânt de reconciliere, pentru că Dumnezeu nu se luptă cu lumea, ci oferă mână întinsă în semnul păcii în Hristos. Astfel, Apostolul scrie: "Toate acestea sunt de la Dumnezeu, Care, prin Cristos, ne-a împăcat cu Sine și ne-a dat mesajul împăcării: anume acela că Dumnezeu era în Cristos, împăcând lumea cu

MESAJELE DE BINECUVÂNTARE ALE CONDUCĂTORILOR DE BISERICI

pentru serviciile ecumenice din timpul Săptămânii de Rugăciune pentru
Unitatea Creștinilor 2017

Sine, nemaiținând în seamă păcatele oamenilor, și ne-a încredințat nouă Cuvântul împăcării.." (2 Corintieni 5, 18-19 NTLR)

Atunci când Isus vorbește despre pace, spunând: „Vă las pace, vă dau pacea Mea. Nu v-o dau așa cum o dă lumea.” (Ioan 14:27 NTLR) înseamnă că acea pace provine dintr-o comunitate profundă, lăuntrică cu Tatăl, Dumnezeu. Această pace este oferită și astăzi pentru toată lumea. Hristos a reconciliat omul cu Dumnezeu. Acest adevăr apare la Apostolul Pavel în felul următor: "De aceea, fiindcă am fost îndreptățiți prin credință, avem pace¹cu Dumnezeu prin Domnul nostru Isus Cristos." (Romani 5,1 NTLR)

De ce este atât de semnificativ acest mesaj? Deoarece numai acest tratat de pace, această reconciliere oferă Bisericii puterea inerentă a unității care o face capabilă să suprimă ofensivele lumii cu o fermitate comună neîntreruptă, asigurându-i o victorie fără compromisuri.

Domnul prin Isus a împăcat lumea cu Sine, acum e rândul nostru. Și noi trebuie să ne împăcăm cu El și împreună să promovăm serviciul de reconciliere încredințată nouă.

Puternică cetate ne e Domnul, armă împotriva dușmanilor noștri cântăm împreună cu Luther. Puterea noastră, a fiecăruia dintre noi constă în faptul că Domnul nostru trimis de Dumnezeu se confruntă neîntrerupt pentru noi. El este Mântuitorul, Împăratul Păcii, care a venit la noi și este gata și astăzi să dea pace, în Europa și în întreaga lume.

Amin.

Episcop Kató Béla
Episcopia Reformată din Ardeal

MESAJELE DE BINECUVÂNTARE ALE CONDUCĂTORILOR DE BISERICI pentru serviciile ecumenice din timpul Săptămânii de Rugăciune pentru Unitatea Creștinilor 2017

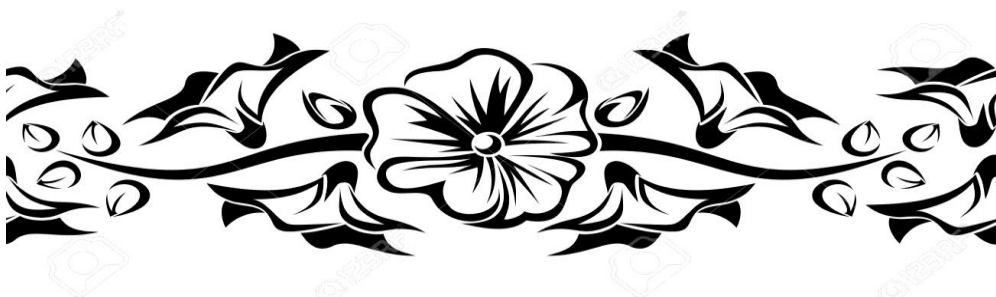
În aceste vremuri suntem conștienți, în calitate de biserici, de necesitatea de a fi alături de frații și surorile noastre de aici, din Europa, și din alte zări.

Cele ce se petrec în jurul nostru și nu în ultimul rând migrația, ne amintesc că creștinii sunt chemați să acționeze împreună pentru a alina suferința omenească. Europa este complexă în diversitatea ei. Iată un motiv în plus pentru ca bisericile să se străduiască împreună să-și asume responsabilitatea comună. Săptămâna de rugăciune pentru unitatea creștinilor este un moment important al anului pentru noi, ca biserici creștine cu tradiții și identități distincte, în care să vorbim din nou despre tainele și provocările Evangheliei într-o lume periculoasă și nesigură.

Dumnezeu ne cheamă, ca biserici, să vorbim limpede și cu compasiune. Celebrând speranța când suntem confrunțați cu disperarea și viața oriunde moartea amenință demnitatea omenească, sarcina noastră este să construim o lume mai bună care este pregustare a Împărăției lui Dumnezeu.

Ca biserici de tradiții diferite, care călătoresc împreună, fie ca Dumnezeu să ne inspire mai departe, pe noi și pe toți oamenii din lume, trimițându-ne o viziune a dreptății, a corectitudinii, bunătății și compasiunii, a demnității fiecărui om și a bunăstării tuturor.

**Episcop Dr. Robert Innes,
Episcop al Gibraltarului, Dioceza Europa**

Citirile biblice pentru fiecare zi

ZIUA 1

UNUL A MURIT PENTRU TOȚI (2 CORINTENI 5, 14)

Isaia 53, 4-12 Și-a dat viața ca jertfă pentru păcat
Psalm 117, 14-29 Certând m-a certat Domnul, dar morții nu m-a dat
1 Ioan 2, 1-2 El este jertfa de ispășire pentru păcatele (...) lumii întregi
Ioan 15, 13-17 Sufletul lui să și-l pună pentru prietenii săi

Comentariu

Când Sfântul Pavel a fost convertit la credința în Hristos a ajuns la o înțelegere cu totul nouă: unul a murit pentru toți. Iisus nu a făcut aceasta doar pentru poporul Lui, nici doar pentru cei care aveau la învățăturile Lui. A murit pentru toți oamenii din trecut, prezent și viitor. Credincioși Evangheliei, mulți creștini și-au pus de-a lungul veacurilor viața pentru prietenii lor. Un asemenea om a fost franciscanul Maximilian Kolbe, care a fost închis în lagărul de concentrare de la Auschwitz și care, în 1941, a renunțat de bunăvoie la viața lui ca un alt prizonier să poată trăi.

Pentru că Iisus a murit pentru toți, toți au murit cu El (2 Corinteni 5, 14). Când murim cu Hristos vechiul nostru mod de viață rămâne în trecut și pătrundem într-o nouă formă de existență: viață din belșug - o viață în care și astăzi putem cunoaște mângâierea, încrederea și iertarea - o viață care continuă să aibă sens chiar și după moarte. Această nouă viață e viața în Dumnezeu.

Înțelegând acest lucru, Sfântul Pavel s-a simțit împins de iubirea lui Hristos să predice Vestea cea Bună a împăcării cu Dumnezeu. Bisericele creștine au toate aceași misiune de a vesti mesajul Evangheliei. Trebuie să ne întrebăm cum putem vesti această Evanghelie a împăcării ținând seama de diviziunile noastre.

Întrebări

Ce înseamnă că Iisus a murit pentru toți?

Pastorul german Dietrich Bonhoeffer scria: "Sunt frate cu altul prin aceea că Iisus Hristos a murit pentru mine și cu mine; celălalt mi-a

1. NAP:

"... EGY MEGHALT MINDENKIÉRT..." (2KOR 5,14)

Ézs/Izajás 53,4-12: Jóvátételül áldozta fel magát.
Zsolt 118,1.14-29: Az Úr nem adott át a halálnak.
1Jn 2,1-2: Krisztus meghalt értünk.
Jn 15,13-17: Életét adja barátaiért

Magyarázat

Egy meghalt mindenkiért: erre a gyökeresen új felismerésre jutott Pál apostol, amikor megtért Krisztushoz. Jézus nem csupán a saját népéért halt meg, nem csak azokért, akik az ő tanításával rokonszenveztek. Jézus mindenkiért meghalt. Mindazokért, akik a múltban éltek, vagy most a jelenben, de egyaránt azokért is, akik a jövőben fognak élni. Az evangéliumhoz hűen a századok során sok keresztény mondott le életéről barátai javára. Így például Maximilian Kolbe ferences szerzetes, akit Auschwitzban koncentrációs táborba zártak, majd 1941-ben életét áldozta azért, hogy egyik rabtársa életben maradhasson.

„Mert Jézus meghalt mindenkiért, mindenki meghalt vele” (2Kor 5,14). A meghalt Krisztussal a mi életünk régi útja a múlté lesz, és a létezés új formájába lépünk: a bővelkedő életbe. Abba az életbe, amelyben megtapasztaljuk az isteni gondviselést, a hitet, a megbocsátást –, abba az életbe, amely a halál után is folytatódik. Ez pedig az Istenben való élet. Amikor Pál apostol Krisztus szeretetét felismerte, ez arra indította, hogy prédikálja a megbékélés örömhírét. A keresztény egyházak osztoznak abban a megbízatásban, hogy továbbadják ennek az örömhírnek az üzenetét. Fel kell tennünk magunknak azt a kérdést, hogy felekezeti megosztottságunkban miként tudjuk hirdetni a megbékélés evangéliumát.

Kérdések

1. Mit jelent az, hogy Jézus mindenkiért meghalt?

2. Dietrich Bonhoeffer német teológus azt írta: „Testvére vagyok a másik embernek azért, mert Jézus ezt tette értem; a másik ember azért lett a testvérem, mert Jézus érte is ezt tette.” Milyen hatással van ez arra, ahogyan másokat látok?

3. Milyen következményei vannak ennek az ökumenikus és vallásközi párbeszédre vonatkozóan?

1. TAG

EINER IST FÜR ALLE GESTORBEN (2 KOR 5,14)

Jesaja 53,4-12 Er gab sein Leben als Sühnopfer hin
Psalm 118,1.14-29 Gott gibt mich nicht dem Tod preis
1 Johannes 2,1-2 Christus ist für alle gestorben
Johannes 15,13-17 Sein Leben hingeben für seine Freunde

Impulse

Als Paulus Christ wurde, kam er zu einer radikal neuen Erkenntnis: Einer ist für alle gestorben. Jesus ist nicht nur für sein eigenes Volk und für die, die seine Lehre annahmen, gestorben. Er starb für alle Menschen aller Zeiten, d.h. für alle, die je gelebt haben, jetzt leben und noch leben werden. In Treue zum Evangelium haben im Lauf der Jahrhunderte viele Christen ihr Leben für ihre Freunde gegeben. Einer von ihnen war der Franziskanerpater Maximilian Kolbe, der Gefangener im Konzentrationslager Auschwitz war. Dort ging er 1941 freiwillig in den Tod und rettete damit einem Mithäftling das Leben.

Einer ist für alle gestorben, also sind alle gestorben (2 Kor 5,14). Wenn wir mit Christus sterben, dann wird unsere bisherige Lebensweise Vergangenheit, und wir treten in eine neue Existenzweise ein: in ein Leben in Fülle – ein Leben, in dem wir heute schon Geborgenheit, Vertrauen und Vergebung erfahren – ein Leben, das auch nach dem Tod nicht ins Leere läuft. Es ist das neue Leben in Gott.

Seit dieser Erkenntnis sieht sich Paulus von der Liebe Christi gedrängt, die Frohe Botschaft von der Versöhnung mit Gott zu verkünden. Die Kirchen wissen sich gemeinsam dem Auftrag verpflichtet, das Evangelium zu verkünden. In Betracht unserer Spaltungen müssen wir uns aber fragen, ob unser Zeugnis von der Versöhnung glaubwürdig ist.

Fragen

Was bedeutet es zu sagen, dass Jesus für alle gestorben ist?

Dietrich Bonhoeffer schreibt: „Ich bin dem andern ein Bruder durch das, was Jesus Christus für mich und an mir getan hat; der andere ist mir zum Bruder geworden durch das, was Jesus Christus für ihn und an ihm getan hat.“ (Gemeinsames Leben, München 1980, 16f.) – Was bedeutet dies für mein Verhältnis zu anderen?

devenit frate prin ceea ce a făcut Iisus Hristos pentru El." Cum influențează acest lucru modul în care-i privesc pe ceilalți?

Ce consecințe are acest lucru pentru dialogul ecumenic și interreligios?

Rugăciune

Dumnezeu, Tatăl nostru, în Iisus ni L-ai dat pe Cel care a murit pentru toți. El ne-a trăit viața și ne-a murit moartea. I-ai acceptat jertfa și L-ai ridicat la viața nouă cu Tine. Fie ca noi, cei care am murit cu el, să fim una prin Duhul Sfânt și să trăim în revărsarea prezenței Tale divine acum și în veci. Amin.

ZIUA A 2-A CEI CE VIAZĂ SĂ NU MAI VIEZE LORUȘI (2 CORINTENI 5, 15)

Miheia 6, 6-8 "Ți s-a arătat, omule, ceea ce este bun"

Psalom 24, 1-5 Căile Tale, Doamne, arată-mi

1 Ioan 4, 19-21 Noi iubim pe Dumnezeu fiindcă El ne-a iubit cel dintâi

Matei 16, 24-26 Cine își va pierde sufletul pentru Mine îl va afla

Comentariu

Prin moartea și învierea lui Iisus Hristos am fost eliberați de nevoia de a ne crea propriul sens și de a trăi doar după puterile noastre. Ci trăim în puterea dătătoare de viață a lui Hristos, care a trăit, a murit și a înviat pentru noi. Când ne "pierdem" sufletul pentru El, îl câștigăm.

Profeții erau confrunțați mereu cu întrebări despre modul de viață drept în fața lui Dumnezeu. Profetul Miheia a găsit un răspuns foarte clar: "Să faci dreptate și să iubești bunătatea și să umbli smerit în fața Dumnezeului tău." Autorul Psalmului 24 știa că nu putem face singuri acestea și striga după îndrumare și putere către Dumnezeu.

În ultimii ani izolarea socială și singurătatea din ce în ce mai mare au devenit probleme importante în Germania și în multe societăți contemporane. Creștinii sunt chemați să dezvolte noi forme de viață comunitară în care împărtășim mijloacele de trai cu alții și încurajăm ajutorul între generații. Evanghelia ne cheamă să trăim nu pentru noi, ci pentru Hristos, și este și o chemare să mergem către ceilalți și să rupem barierele izolării.

Imădság

Mennyei Atyánk! Jézusban azt adtad nekünk, aki meghalt értünk. Ő a mi életünket élte és a mi emberi halálunkat halta. Elfogadtad áldozatát, és új életre támasztottad fel magad mellé. Nekünk is megadtad, hogy mi, akik meghaltunk Jézussal, egyek legyünk a Szentlélek által, és a Te isteni jelenléted bőségében éljünk most és mindenkor. Ámen.

2. NAP: „... TÖBBÉ NE ÖNMAGUKNAK ELJENEK...” (2KOR 5,15)

Mik 6,6-8: „Ember, megmondtam neked, hogy mi a jó, és hogy mit kíván tőled az Úr!”

Zsolt 25,1-5: „Utaidat, Uram, ismerted meg velem.”

1Jn 4,19-21: „Mi azért szeretünk, mert Ő előbb szeretett minket.”

Mt 16,24-26: „Mert aki meg akarja menteni az életét, elveszti azt, aki pedig elveszti az életét énértem, megtalálja azt.”

Magyarázat

Jézus Krisztus halála és feltámadása révén megszabadultunk attól, hogy kizárólag a saját értelmünk és erőnk által cselekedjünk. Ehelyett Krisztus életadó erejével élünk, aki élt, meghalt és feltámadt értünk. Amikor életünket elveszítjük érte, éppen akkor nyerjük el.

A próféták folyamatosan szembenéztek azzal a kérdéssel, hogy miként éljenek helyesen Isten előtt. Mikeás próféta nagyon világos választ talált erre: „Csak azt, hogy élj törvény szerint, törekedj szeretetre, és légy alázatos Istennel szemben.” A 25. zsoltár szerzője tudta, hogy ezt magunktól nem tudjuk megcselekedni, ezért Istenhez kiáltott útmutatásért (Zsolt 25,4).

Az elmúlt években Németországban fontos téma lett a társadalmi elszigetelődés és a növekvő elmagányosodás, ahogyan ez sok ország társadalmában jelentkezik. A keresztények küldetése az, hogy olyan új közösségi életet építsenek, amelyben meg tudják osztani erőforrásaikat másokkal, így a különböző nemzedékek is tudják egymást támogatni. Az evangéliumi hívás, hogy ne önmagunknak, hanem Krisztusnak éljünk, arra is vonatkozik, hogy másokat is elérjünk, ledöntsük az elzárkózás korlátait.

Kérdések

1. Mivel kísért a kultúránk, hogy csak önmagunknak, ne pedig másoknak is éljünk?

2. Miként tudunk másokért élni hétköznapijainkban?

Welche Konsequenzen ergeben sich hieraus für die Ökumene und für den interreligiösen Dialog?

Gebet

Gott, unser Vater, du hast uns in Jesus den Einen geschenkt, der für alle gestorben ist. Er hat unser Leben gelebt, ist unseren Tod gestorben. Du hast sein Opfer angenommen und ihn zu einem neuen Leben mit dir auferweckt. Lass uns, die wir mit ihm gestorben sind, eins werden durch den Heiligen Geist und schenke uns Leben in der Fülle deiner göttlichen Gegenwart jetzt und in Ewigkeit. Amen.

2. TAG „... NICHT MEHR FÜR SICH SELBST LEBEN“ (2 KOR 5,15)

Micha 6,6-8 „Es ist dir gesagt, Mensch, was gut ist“

Psalom 25,1-5 Gott meines Heiles, zeige mir deine Wege

1 Johannes 4,19-21 Wir wollen lieben, weil er uns zuerst geliebt hat

Matthäus 16,24-26 Wer sein Leben um meinetwillen verliert, wird es gewinnen

Impulse

Durch Tod und Auferstehung Jesu Christi sind wir davon befreit, unserem Leben selbst Sinn geben und unsere Kraft nur aus eigenen Quellen schöpfen zu müssen. Vielmehr leben wir aus der lebenspendenden Kraft Christi, der für uns Menschen lebte, starb und auferstand. Wenn wir unser Leben um seinetwillen „verlieren“, werden wir es gewinnen.

Die Propheten wurden von jeher von der Frage nach der rechten Ausrichtung menschlichen Lebens vor Gott umgetrieben. Micha findet hierzu eine eindeutige, klare Antwort: „Recht tun, Güte und Treue lieben, in Ehrfurcht den Weg gehen mit deinem Gott.“ (Micha 6,8) Der Autor des 25. Psalms wusste, dass wir diesen Weg nicht allein gehen können, und flehte zu Gott um Wegweisung und Unterstützung.

Soziale Isolation und zunehmende Vereinsamung sind in den vergangenen Jahren in Deutschland und in vielen anderen Ländern zu einem zentralen Thema geworden. Als Christen sind wir aufgerufen, neue Formen des Zusammenlebens zu entwickeln, in dem die materiellen Lebensgrundlagen geteilt werden und die Generationen einander unterstützen. Der Aufruf des Evangeliums, nicht nur für uns selbst, sondern für Christus zu leben, ist zugleich ein Aufruf, auf andere zuzugehen und die Mauern der Einsamkeit zu überwinden.

Fragen

Wodurch geraten wir in unserer Kultur in die Versuchung, nur für uns selbst statt für andere zu leben?

Întrebări

Cum ne ispitește cultura noastră să trăim mai degrabă pentru noi decât pentru alții?

Cum putem trăi pentru alții în viața de zi cu zi?

Care sunt implicațiile ecumenice ale chemării de a nu trăi doar pentru noi?

Rugăciune

Dumnezeu, Tatăl nostru, în Iisus Hristos ne-ai eliberat pentru o viață dincolo de noi înșine. Călăuzește-ne cu Duhul Tău și ajută-ne să ne trăim viața ca frați și surori în Hristos, care a trăit, a suferit, a murit și a înviat pentru noi, și care trăiește și stăpânește în veci. Amin.

ZIUA A 3-A NOI NU MAI ȘTIM DE ACUM PE NIMENI DUPĂ TRUP (2 CORINTENI 5, 16)

I Regi 16, 6-7 Omul se uită la față. iar Domnul se uită la inimă

Psalm 18, 7- 13 Porunca Domnului este strălucitoare, luminează ochii

Fapte 9, 1-19 Saul devine Pavel
Matei 5, 1-12 Fericirile

Comentariu

Întâlnirea cu Hristos întoarce totul cu susul în jos. Sfântul Pavel a trăit acest lucru în drumul spre Damasc. Pentru prima dată a văzut cine e cu adevărat Iisus: Mântuitorul lumii. Punctul lui de vedere s-a schimbat radical. A trebuit să renunțe la judecata lui omenească, lăsa-o.

Întâlnirea cu Hristos schimbă și perspectiva noastră. Cu toate acestea, zăbovim adesea în trecut și judecăm după standarde omenești. Avem pretenții sau facem lucruri "în numele Domnului", care în realitate sunt în interesul nostru. De-a lungul istoriei, în Germania și în multe alte țări, atât conducătorii cât și bisericile au abuzat de puterea și influența lor în scopuri politice nedrepte.

Transformați de întâlnirea cu Hristos, în 1741, creștinii din Biserica Moravă (Herrnhuter) au răspuns chemării de a nu privi pe nimeni din perspectiva omenească și au ales să "se supună Legii lui Hristos". Supunându-ne astăzi Legii lui Hristos, suntem chemați să-i vedem pe ceilalți așa cum îi vede Dumnezeu, fără neîncredere și prejudecăți.

3. Milyen következményekkel jár az ökömené szempontjából az a hívás, hogy többé ne önmagunknak éljünk?

Imádság

Mennyei Atyánk! Jézus Krisztusban felszabadítottál minket arra az életre, amely túlmutat önmagunkon. Kérünk, vezess minket Lelked által. Segíts, hogy testvérekként éljük életünket Krisztusban, aki élt, szenvedett, meghalt és feltámadt értünk, aki él és uralkodik örökkön-örökké. Ámen.

3. NAP: „ÚGYHOGY MI MOSTANTÓL SENKIT SEM ISMERÜNK TEST SZERINT” (2 KOR 5,16)

1Sám 16,1.6-7: Az Úr nem a külső megjelenésre tekint, hanem arra, ami a szíjben van. Zsolt 19,7-13: Az Úr parancsolata világos, ragyogóvá teszi a szemet.

ApCsel 9,1-19: Saul a Pál nevet kapta. Mt 5,1-12: A boldogmondások.

Magyarázat

A Krisztussal történő találkozás szinte a feje tetejére állítja életünket. Pál is megtapasztalta ezt a damaskuszi úton. Ez volt az első alkalom, amikor Jézust a maga valójában láthatta meg: a világ Megváltójaként. A Jézusról alkotott addigi felfogása teljesen megváltozott. Félre kellett tennie emberi, evilági ítélkezésmódját.

A Krisztussal való találkozás életszemléletünket is megváltoztatja. Ennek ellenére gyakran előfordul, hogy a múltban maradtunk, és emberi normák alapján ítélünk. Olyan dolgokat igénylünk, vagy olyasmiket teszünk „az Úr nevében”, amelyek valójában a saját érdekeinket szolgálják. Ha Németország történelmét nézzük, de sok más országban is a vezetők és az egyházak visszaéltek hatalmukkal és befolyásukkal azért, hogy igazságtalan politikai célokat kövessenek. A Krisztussal való találkozás következtében létrejövő átalakulás egy példáját adta 1741-ben a Herrnhuti Testvérgyülekezet. Arra a felszólításra, hogy ne emberi módon ítéljenek, azt válaszolták, hogy „alávetik magukat Krisztus uralmának”. Ha ma alávetjük magunkat Krisztus uralmának, arra kaptunk elhívást, hogy úgy tekintsünk másokra, ahogyan Isten, bizalmatlanság és előítéletek nélkül.

Kérdések

1. Merre van az én életem damaskuszi útja?

2. Mi változik, ha úgy tekintünk más felekezeti keresztény vagy más vallású emberekre, ahogyan Isten?

Wie können wir in unserem Alltag ganz praktisch für andere leben?

Was beinhaltet der Aufruf, nicht länger für uns selbst zu leben, für die Ökumene?

Gebet

Gott unser Vater, in Jesus Christus hast du uns zu einem Leben befreit, das über uns selbst hinausweist. Leite uns mit deinem Geist und hilf uns, unser Leben als Schwestern und Brüder in Christus zu leben. Er hat für uns gelebt und gelitten. Er ist für uns gestorben und auferstanden. Er lebt und herrscht in Ewigkeit. Amen.

3. TAG „... NICHT MEHR NUR NACH MENSCHLICHEN MAßSTÄBEN“ (2 KOR 5,16)

1 Samuel 16,1.6-7 Der Herr aber sieht das Herz an

Psalm 19,7-13 Das Gebot des Herrn ist lauter und erleuchtet die Augen

Apostelgeschichte 9,1-19 Aus Saulus wird Paulus
Matthäus 5,1-12 Die Seligpreisungen

Impulse

Durch die Begegnung mit Christus wird alles auf den Kopf gestellt. Paulus erlebte das auf dem Weg nach Damaskus. Zum ersten Mal konnte er sehen, wer Jesus wirklich war: der Heiland der Welt. Seine Perspektive veränderte sich daraufhin völlig; seine menschlich-weltlichen Maßstäbe musste er hinter sich lassen.

Die Begegnung mit Christus verändert auch unsere Perspektive. Dennoch halten wir oft an unserem alten Leben fest und urteilen nach menschlichen Maßstäben. Wir behaupten oder tun etwas „im Namen des Herrn“, das oft nur den eigenen Interessen dient. Im Lauf der Geschichte haben in Deutschland und in vielen anderen Ländern sowohl Herrscher als auch die Kirchen selbst ihre Macht und ihren Einfluss missbraucht, um ungerechte politische Ziele zu verfolgen.

Die Mitglieder der Herrnhuter Brüdergemeine erfuhren die verwandelnde Kraft Christi in ihrer Geschichte. Auf den Aufruf, niemanden mit menschlichen Maßstäben zu messen, reagierten sie 1741 mit der Entscheidung, sich bewusst „unter den Vorsitz Christi zu stellen“. Wenn wir uns heute der Herrschaft Christi unterstellen, dann folgt daraus für uns, dass wir andere so sehen sollen, wie Gott sie sieht – ohne Misstrauen und Vorurteile.

Fragen

Gibt es in meinem Leben – wie bei Paulus – eine „Damaskuserfahrung“?

Was ändert sich, wenn wir Christen anderer Konfession und Menschen

Întrebări

Unde găesc în viața mea experiențe de tipul Damascului?

Ce se schimbă când vedem alți creștini sau oameni de alte credințe așa cum îi vede Dumnezeu?

Rugăciune

Dumnezeule treimic, Tu ești obârșia și țința tuturor celor vii. Iartă-ne când ne gândim la noi și suntem orbiți de propriile standarde. Deschide-ne inimile și ochii. Învață-ne să fim iubitori, să-i acceptăm pe ceilalți și să fim blânzi, ca să creștem în unitatea care e darul Tău. A Ta fie cinstea și slava, acum și în veci. Amin.

ZIUA A 4-A CELE VECHI AU TRECUT (2 CORINTENI 5, 17)

Facerea 19, 15-26 Să nu te uiți înapoi
Psalm 76, 5-15 Dumnezeu e totdeauna credincios

Filipeni 3, 7-14 Uitând cele ce sunt în urma mea

Luca 9, 57-62 Măna pe plug

Comentariu

Adesea trăim din trecut. Privirea înapoi ne poate ajuta, și adesea este necesară pentru vindecarea memoriei. Ne poate și paraliza și împiedica să trăim în prezent. Aici mesajul Sfântului Pavel e eliberator: "cele vechi au trecut".

Biblia ne încurajează să ne amintim trecutul, să luăm putere din amintiri și să ne amintim binele făcut de Dumnezeu. Însă ne cere și să lăsăm în urmă cele vechi, chiar și pe cele bune, pentru a-L urma pe Hristos și a trăi o nouă viață în El.

Anul acesta, opera lui Martin Luther și a altor reformatori este comemorată de mulți creștini. Reforma a schimbat multe în viața bisericilor occidentale. Mulți creștini au depus mărturie eroică și au fost înnoiți în viața creștină. În același timp, așa cum arată Scriptura, e important să nu ne limităm la ce s-a întâmplat în trecut, ci să permitem Sfântului Duh să ne deschidă un nou viitor în care dezbinarea e depășită și poporul lui Dumnezeu reîntregit.

Întrebări

Ce putem învăța citind împreună istoria diviziunii noastre și a neîncrederii reciproce?

Ce trebuie să se schimbe în biserica mea ca diviziunile să fie depășite și ceea ce unește să fie întărit?

Îmădșag

Szentháromság Isten! Te vagy a kezdete és célja minden élőnek. Bocsáss meg nekünk, amikor csak magunkra gondolunk, és a saját ítékezésünk elvakít bennünket. Nyisd meg szívünket és szemünket. Taníts minket, hogy szeretetteljesek, elfogadók és irgalmasak legyünk, így növekedhessünk abban az egységben, amely a Te ajándékod. Tiéd legyen a tisztelet és a dicsőség most és mindenkor. Ámen.

4. NAP: „... A RÉGI ELMÚLT...” (2KOR 5,17)

1Móz/Ter 19,15–26: Ne nézz hátra!

Zsolt 77,5–15: Isten mindig kegyelmes.

Fil 3,7–14: „... ami mögöttem van azt elfelejtve, ami pedig előttem van, annak nekifeszülve futok egyenest a cél felé...”

Lk 9,57–62: „Aki az eke szarvára teszi a kezét, és hátratekint...”

Magyarázat

Gyakran a múltban élünk. Hasznos lehet a visszatekintés, és gyakran szükség is van rá, mert így könnyebben gyógyulhatunk az emlékek. Ugyanakkor ez meg is béníthat, és megakadályozhat minket abban, hogy a jelenben éljünk. Pál apostol üzenete felszabadítóan hat ránk: „a régi elmúlt”. A Biblia arra bátorít bennünket, hogy őrizzük a múltat emlékezetünkben, merítsünk erőt emlékeinkből, és elevenítsük fel mindazt a jót, amit Isten tett. Bár a bibliai üzenet azt is sugallja, hogy engedjük el a régit, és még akkor is engedjük el, ha jó volt. Mindezt azért tegyük, hogy követni tudjuk Krisztust, és új életet éljünk Öbenne.

Ebben az esztendőben sok keresztény emlékezik Luther Márton a többi reformátor munkásságára. A reformáció ugyanis jelentős változásokat hozott a nyugati egyház életében. Sok keresztény tett hősies tanúságot, és sokan megújultak a keresztény életben. A Szentírás azonban arra is figyelmeztet, hogy ne csupán a múltban történetekre szorítkozzunk, hanem hagyjuk munkálkodni a Szentlelket, hogy új jövőt tárjon elénk. Olyan jövőt, amelyben legyőzhető a megosztottság, amikor Isten népe teljes egésszé lehet.

Kérdések

1. Mit tanulhatunk megosztottságunk és kölcsönös bizalmatlanságunk történetének közös olvasásával?

2. Minek kell változnia egyházamban ahhoz, hogy a megosztottságon felülemelkedjünk, és az egységet erősítsük?

anderer Religion so sehen, wie Gott sie sieht?

Gebet

Dreieiniger Gott, du Ursprung und Ziel allen Lebens. Vergib uns, wenn wir nur an uns selbst denken und unsere eigenen Maßstäbe uns den Blick trüben. Öffne unsere Herzen und unsere Augen. Lehre uns deine Liebe, deine Versöhnung und deine Gnade, und lass Einheit zwischen uns wachsen, die deine Gabe ist. Dir sei Lob und Ehre in Ewigkeit. Amen.

4. TAG DAS ALTE IST VERGANGEN (2 KOR 5,17)

Genesis 19,15-26 Sieh dich nicht um

Psalm 77,5-15 Gott ist treu

Philipp 3,7-14 Vergessen, was hinter mir liegt

Lukas 9,57-62 Behalte deine Hand am Pflug

Impulse

Wir Menschen sind gewohnt, aus der Vergangenheit zu leben. Der Blick zurück kann hilfreich sein, und für die „Heilung der Erinnerungen“ ist er oft notwendig. Er kann aber auch lähmen und uns daran hindern, das Leben in der Gegenwart zu gestalten. Hier befreit die Botschaft des Paulus: „das Alte ist vergangen“.

Die Bibel ermutigt uns, das Vergangene zu bedenken, Kraft aus der Erinnerung zu schöpfen und darüber nachzusinnen, was Gott Gutes getan hat. Sie fordert uns aber auch dazu auf, das Alte, selbst wenn es gut war, hinter uns zu lassen, um Christus nachzufolgen und ein neues Leben in ihm zu leben.

In diesem Jahr gedenken viele Christen des Wirkens Martin Luthers und anderer Reformatoren. Durch die Reformation hat sich vieles im Leben der westlichen Kirchen verändert. Viele Christen legten auf mutige Weise Zeugnis für den Glauben ab, und viele erfuhren im Verlauf der Reformation eine Erneuerung ihres Lebens als Christen. Gleichzeitig zeigt uns die Heilige Schrift, wie wichtig es ist, sich nicht von der Vergangenheit gefangen nehmen zu lassen, sondern zuzulassen, dass der Heilige Geist uns für eine neue Zukunft öffnet, in der die Spaltung überwunden und Gottes Volk wieder eins ist.

Fragen

Was können wir lernen, wenn wir die Geschichte unserer Trennung und unseres gegenseitigen Misstrauens gemeinsam betrachten?

Was muss sich in meiner Kirche verändern, damit Trennendes überwunden und Gemeinsames gestärkt wird?

Rugăciune

Doamne Iisuse Hristoase, același ieri, azi și în veci. Vindecă rănila trecutului nostru, binecuvântează pelerinajul nostru de astăzi către unitate și îndrumă-ne spre viitorul Tău, când vei fi totul în toate, cu Tatăl și cu Duhul Sfânt, în vecii vecilor. Amin.

ZIUA A 5-A TOATE S-AU FĂCUT NOI (2 CORINTENI 5, 17)

Iezechiel 36, 25-27 Vă voi da inimă nouă
Psalm 125 Plini de bucurie
Coloseni 3, 9-17 Înnoirea în Hristos
Ioan 3, 1-9 Nașterea din duh

Comentariu

Sfântul Pavel s-a întâlnit cu Hristos, Domnul cel înviat, și a devenit om nou - așa cum se întâmplă cu toți cei ce cred în Hristos. Această creație nouă nu se vede cu ochiul liber, ci este o realitate a credinței. Dumnezeu trăiește în noi prin puterea Sfântului Duh și ne lasă să ne împărtășim de viața Sfintei Treimi.

Prin acest act de nouă creație, căderea este depășită iar noi ajungem într-o legătură mântuitoare cu Dumnezeu. Se pot spune despre noi lucruri cu adevărat uimitoare: după cum spunea Sfântul Pavel, în Hristos suntem făptură nouă; în învierea Lui moartea a fost învinsă; nimeni și nimic nu ne poate răpi din mâna lui Dumnezeu; suntem una în Hristos și El trăiește în noi; în Hristos suntem "împărăție și preoți" (Apocalipsa 5, 10), mulțumindu-I că a învins moartea și vestind noua creație.

Această viață devine vizibilă când o lăsam să ia formă și o trăim în "milă, bunătate, smerenie, blândețe și răbdare". Trebuie să devină vizibilă și în legăturile noastre ecumenice. O convingere comună în multe biserici este că cu cât suntem mai mult în Hristos, cu atât mai aproape suntem unii de alții. Mai ales la împlinirea a 500 de ani de la Reformă, ni se amintesc atât realizările cât și tragediile istoriei noastre. Iubirea lui Hristos ne îndeamnă să trăim ca făpturi noi în căutarea activă a unității și reconcilierii.

Întrebări

Ce mă ajută să înțeleg că sunt făptură nouă în Hristos?

Care sunt pașii pe care trebuie să-i fac pentru a-mi trăi noua viață în Hristos?

Care sunt implicațiile ecumenice ale stării de făptură nouă?

Imădság

Úr Jézus Krisztus! Te tegnap, ma és mindörökké ugyanaz vagy. Gyógyítsd be a múlt sebeit. Add meg a zárandoklatunkat, segíts minket ezen az úton, hogy egyek legyünk. Vezess a Te jövődbe amikor az Atyával és a Szentlélekkel minden leszel mindenben, örökkön örökké. Ámen.

5. NAP: „... ÚJ JÖTT LÉTRE.” (2KOR 5,17)

Ez 36,25–27: „Új szívet adok nektek...”
Zsolt 126: Megtelve örömmel
Kol 3,9-17 Krisztusban megújulva
Jn. 3,1–8: Lélektől születetten

Magyarázat

Pál találkozott Krisztussal, a feltámadott Úrral, ezáltal megújult – csakúgy, mint mindenki, aki Krisztusban hisz. Ez az új teremtés pusztán szemmel nem látható, hanem a hit valósága. Isten bennünk él a Szentlélek ereje által, és megadja nekünk azt a lehetőséget, hogy a Szentháromságban életében részesüljünk.

Az új teremtésnek ezzel a megnyilatkozása győzelem a bűnbeesés felett, általa új, megváltott kapcsolatba kerülünk Istennel. Igazán csodálatos dolgokat hallunk magunkról, amint Pál mondja: „Ezért ha valaki Krisztusban van, új teremtés az...”; Jézus a feltámadással legyőzte a halált, ezért senki és semmi nem ragadhat ki minket Isten kezéből; egyek vagyunk Krisztusban és Ő bennünk él; Krisztusban „Istenünk papjaivá és országa népévé” lettünk (Jel 5,10). Hálát adunk Krisztusnak, hogy legyőzte a halált, és az új teremtés ígértét hirdetjük.

Ez az új élet akkor válik láthatóvá, amikor engedjük, hogy az alábbi tulajdonságok formálják életünket: „könyörület, kedvesség, alázatosság, türelem”. Ezeknek ökumenikus kapcsolatainkban is láthatóvá kell válniuk. Sok egyház közös meggyőződése az, hogy minél inkább Krisztusban vagyunk, annál közelebb kerülünk egymáshoz. Különösen a reformáció 500. Évfordulója emlékeztet bennünket történelmünk sikereire és tragédiáira. Krisztus szeretete arra készít minket, hogy megújult élettel, fáradhatatlanul keressük az egészséget és a megbékélést.

Kérdések

1. Mi jelzi életemben, hogy új teremtés lettem Krisztusban?

2. Milyen lépések szükségesek ahhoz, hogy új életem legyen Krisztusban?

3. Mi az új élet jelentősége az ökumené szempontjából?

Gebet

Herr Jesus Christus, du bist derselbe gestern, heute und in Ewigkeit. Heile die Wunden unserer Vergangenheit, segne unsere Pilgerreise hin zur Einheit und führe uns in deine Zukunft, wenn du alles in allem sein wirst mit dem Vater und dem Heiligen Geist von Ewigkeit zu Ewigkeit. Amen.

5. TAG „NEUES IST GEWORDEN“ (2 KOR 5,17)

Ezechiel 36,25-27 Gott schenkt seinem Volk ein neues Herz
Psalm 126 Da war unser Mund voll Lachen
Kolosser 3,9-17 Ihr seid zu neuen Menschen geworden
Johannes 3,1-8 Aus Geist geboren sein

Impulse

Paulus begegnete Christus, dem auferstandenen Herrn, und wurde ein neuer Mensch – so wie alle, die an Christus glauben. Diese neue Schöpfung ist nicht unmittelbar sichtbar. Sie ist eine Glaubenswirklichkeit. Gott selbst wohnt in uns durch den Heiligen Geist und gibt uns Anteil am Leben der Dreieinigkeit.

Durch diesen Akt der Neuschöpfung wird der Sündenfall überwunden, und wir werden in eine rettende Beziehung zu Gott hineingenommen. Wirklich erstaunliche Dinge können über uns gesagt werden: In Christus sind wir eine neue Schöpfung, sagt Paulus; durch Jesu Auferstehung ist der Tod überwunden; nichts und niemand kann uns aus der Hand Gottes reißen; wir sind eins in Christus, und er lebt in uns; in Christus sind wir Könige und Priester vor Gott (vgl. Offb 5,10), da wir ihm für die Überwindung des Todes danken und die Verheißung einer neuen Schöpfung verkünden.

Dieses neue Leben wird sichtbar, wenn wir zulassen, dass es in unserem Leben Gestalt gewinnt und „herzliches Erbarmen, Güte, Demut, Milde und Geduld“ hervorbringt (vgl. Kol 3,9ff). Es muss auch in unseren ökumenischen Beziehungen deutlich werden. In vielen Kirchen ist die Überzeugung gewachsen: „Je mehr wir in Christus sind, desto näher kommen wir einander.“ Gerade im Jahr des 500. Reformationsjubiläums gedenken wir sowohl der Errungenschaften als auch der Tragödien unserer Geschichte. Die Liebe Christi drängt uns, das neue Leben zwischen den Kirchen zu vertiefen, um Einheit zu beten und Wege der Versöhnung zu gehen.

Fragen

Woran erkenne ich, dass ich eine neue Schöpfung in Christus bin?

Rugăciune

Dumnezeule cel în Treime, Tu ni te arăți ca Tată și Creator, ca Fiu și Mântuitor și ca Duh și Dătător de viață, și cu toate acestea ești Una. Tu rupi granițele noastre omenești și ne înnoiești. Dă-ne inimă ca să biruim tot ce pune în pericol unitatea noastră în Tine. Ne rugăm în numele lui Hristos Iisus, cu puterea Sfântului Duh. Amin.

ZIUA A 6-A DUMNEZEU NE-A ÎMPĂCAT CU SINE (2 CORINTENI 5, 18)

Facerea 17, 1-8 Dumnezeu încheie legământ cu Avraam
Psalm 97 Lumea a văzut mântuirea Domnului
Romani 5, 6-11 Dumnezeu ne-a împăcat cu El în Iisus Hristos
Luca 2, 8-14 Binevestirea bucuriei

Comentariu

Reconcilierea are două fațete: este în același timp fascinantă și cumplită. Ne atrage, astfel încât ne-o dorim: în noi înșine, unul cu altul și între diferitele confesiuni. Vedem care e prețul și ne sperie. Căci reconcilierea înseamnă să renunțăm la dorința noastră de putere și recunoaștere. În Hristos, Dumnezeu ne împacă prin har cu El însuși, deși ne-am îndepărtat de El. Dumnezeu face chiar mai mult: Dumnezeu nu împacă doar omenirea cu El, ci și întreaga creație.

În Vechiul Testament Dumnezeu era credincios și milostiv cu poporul lui Israel, cu care a încheiat un legământ. Acest legământ rămâne: "darurile și chemarea lui Dumnezeu nu se pot lua înapoi" (Romani 11, 29). Iisus, care a inaugurat noul legământ în sângele Lui, a fost fiu al lui Israel. Prea des de-a lungul istoriei bisericile noastre nu au acordat cinstire acestui lucru. După Holocaust, este sarcina specifică a bisericilor germane să combată antisemitismul. La fel, toate bisericile sunt chemate să aducă reconcilierea în comunitățile lor și să se opună tuturor formelor de discriminare, căci suntem toți parte a legământului lui Dumnezeu.

Întrebări

Cum înțelegem noi, comunitățile creștine, participarea la legământul lui Dumnezeu?

Față de ce forme de discriminare trebuie să reacționeze bisericile în societatea din zilele noastre?

Imădság

Szentháromság Istenünk! Úgy nyilatkoztattad ki magad nekünk, hogy Te vagy a Teremtő Atya, a Megváltó Fiú és az életadó Szentlélek, mégis egy Istenünk vagy. Átszakítod emberi korlátainkat, és megújítod életünket. Adj nekünk új szívet, hogy legyőzzük mindazt, ami veszélyezteti a Benned való egységünket. Jézus Krisztus nevében, a Szentlélek ereje által imádkozunk. Ámen.

6. NAP: „MINDEZ PEDIG ISTENTŐL VAN, AKI MEGBÉKÉLTETETT MINKET ÖNMAGÁVAL KRISZTUS ÁLTAL...” (2KOR 5,18)

1Móz/Ter 17,1-8: Isten szövetségre lépett Ábráhámmal.
Zsolt 98: Az egész világ látta Isten győzelmét.
Róm 5,6-11: Megbékéltettünk Istennel Fiának halála által.
Lk 2,8-14: Az örömhír hirdetése

Magyarázat

A megbékélésnek két oldala van, egyszerre lenyűgöz és megfélemlít. Felhívja a figyelmünket arra, hogy vágyjunk egyrészt az önmagunkkal, másrészt az egymással való megbékélésre, de a különböző felekezeti hagyományok közötti megbékélésre is. Ennek az árnyoldalát is látjuk, ami megrémít. A megbékélés ugyanis azt jelenti, hogy felhagyunk vágyainkkal és önös érdekeinkkel. Krisztusban Isten kegyelmesen megbékéltet minket önmagával, még akkor is, ha elfordultunk tőle. Isten tette azonban még ezen is túlmutat, mert nem csak az egész emberiséggel békél meg, hanem az egész teremtet világgal.

Az Ószövetségben Isten hűséges és kegyelmes volt Izrael népéhez, amellyel szövetséget kötött. Ez a szövetség arra emlékeztet minket, hogy: „... megbánhatatlanok az Isten ajándékai és az ő elhívása” (Róm 11,29). Jézus, aki vére által állította fel az új szövetséget, Izrael fia volt. A történelem során gyakran előfordult, hogy az egyházak elfelejtették ezt tiszteletben tartani. Különösen sajátos feladatai vannak a német egyházaknak a holokauszt után, hogy felvegyék a harcot az antiszemitizmussal. Minden egyháznak az a hivatása, hogy közösségein belül megbékélést hirdessen, és ellenálljon a diszkrimináció minden formájának, mivel mindannyian Isten szövetségének részesei vagyunk.

Kérdések

1. Keresztény egyházként/gyülekezetként/ közösségként hogyan értsük azt, hogy Isten szövetségének részesei vagyunk?

Welche Schritte muss ich gehen, damit mein neues Leben in Christus wirksam wird?

Was bedeutet es für die Ökumene, dass wir eine neue Schöpfung sind?

Gebet

Dreifaltiger Gott, du zeigst dich uns als Vater und Schöpfer, als Sohn und Heiland, und als Geist und Lebensspender, und doch bist du einer. Du überwindest unsere menschlichen Grenzen und erneuerst uns. Gib uns ein neues Herz und hilf uns, alles zu überwinden, was unsere Einheit in dir gefährdet. Darum bitten wir dich im Namen Jesu Christi durch die Kraft des Heiligen Geistes. Amen.

6. TAG GOTT HAT UNS MIT SICH VERSÖHNT (2 KOR 5,18-19)

Genesis 17,1-8 Gott schließt einen Bund mit Abraham
Psalm 98 Die Welt hat den Sieg Gottes gesehen
Römer 5,6-11 Gott hat uns durch Jesus Christus mit sich versöhnt
Lukas 2,8-14 Verkündigung der Frohen Botschaft

Impulse

Versöhnung hat zwei Seiten, sie ist faszinierend und erschreckend zugleich. Sie wirkt anziehend: Wir sehnen uns nach Versöhnung – Versöhnung mit uns selbst, mit anderen und zwischen unseren verschiedenen konfessionellen Traditionen. Aber wir sehen auch den Preis und schrecken davor zurück. Denn Versöhnung bedeutet Verzicht auf den eigenen Macht- und Geltungsanspruch. In Christus versöhnt Gott uns gnädig mit sich, obwohl wir uns von ihm abgewandt haben. Gottes versöhnendes Handeln geht sogar noch darüber hinaus: Gott versöhnt nicht nur die Menschen, sondern die ganze Schöpfung mit sich.

Im Alten Testament erweist Gott sich gnädig und barmherzig gegenüber seinem Volk, mit dem er einen Bund schließt. Dieser Bund besteht noch immer: „Denn unwiderruflich sind Gnade und Berufung, die Gott gewährt.“ (Röm 11,29) Jesus, der den neuen Bund in seinem Blut schloss, war ein Sohn Israels. Dieser Tatsache sind unsere Kirchen allzu oft in ihrer Geschichte nicht gerecht geworden. Nach dem Holocaust sehen es die Kirchen in Deutschland als ihre besondere Aufgabe an, Antisemitismus zu bekämpfen. Ebenso sind alle Kirchen dazu aufgerufen, Versöhnung in ihren Ländern zu fördern und Widerstand gegen alle Formen der Diskriminierung zu leisten, weil wir alle dem Bund Gottes angehören.

Rugăciune

Dumnezeule milostiv, din iubire ai făcut un legământ cu poporul Tău. Dă-ne puterea să ne opunem tuturor formelor de discriminare. Fie ca darul legământului Tău de iubire să ne umple de bucurie și să ne inspire spre o unitate mai deplină. Prin Iisus Hristosul, Domnul nostru înviat, care trăiește și stăpânește cu Tine și cu Duhul Sfânt acum și în veci. Amin.

ZIUA A 7-A SLUJIREA ÎMPĂCĂRII (2 CORINTENI 5, 18-19)

Facerea 50, 15-21 Iosif se împacă cu frații lui

Psalom 71 Împărăția lui Dumnezeu aduce dreptate și pace

1 Ioan 3, 16-21 Iubirea lui Dumnezeu ne face să ne iubim unii pe alții

Ioan 17, 20-26 Iisus se roagă pentru unitatea Bisericii Lui

Comentariu

Împăcarea între Dumnezeu și oameni este realitatea esențială a credinței noastre creștine. Sfântul Pavel era convins că iubirea lui Hristos ne face să aducem împăcarea lui Dumnezeu în toate aspectele vieții noastre. Astăzi acest lucru ne face să ne examinăm conștiințele în privința diviziunilor noastre. După cum o dovedește istoria lui Iosif, Dumnezeu dă mereu harul necesar pentru vindecarea legăturilor rupte.

Marii reformatori ca Martin Luther, Ulrich Zwingli și Jean Calvin, precum și mulți dintre cei care au rămas catolici, ca Ignățiu de Loyola, Francisc de Sales și Carol Borromeo au încercat să înnoiască bisericile apusene. Însă ceea ce ar fi trebuit să fie o istorie a harului lui Dumnezeu a fost de asemenea întinată de păcătoșenia omenească și s-a transformat în istoria ruperii unității poporului lui Dumnezeu. Amestecate cu păcatul și războiul, ostilitatea reciprocă și suspiciunea s-au adâncit de-a lungul veacurilor.

Slujirea împăcării include depășirea diviziunilor dintre creștini. Astăzi multe biserici creștine cooperează cu încredere reciprocă și respect. Un exemplu pozitiv de reconciliere ecumenică este dialogul între Federația Mondială Luterană și Conferința Mondială Menonită. După ce rezultatele dialogului au fost publicate în documentul "Vindecarea amintirilor: împăcare în Hristos", cele

2. A diszkrimináció mely jelenségeit kell ma feltárniuk a keresztyény egyháznak a társadalom számára?

Imádság

Kegyelmes Istenünk! Szeretettből szövetséget kötöttél népeddel. Erősítsd meg bennünk ezt a szövetséget, hogy ellenálljunk a megkülönböztetés minden formájának. Szövetséged, mint drága ajándékod töltsön meg bennünket örömmel, és indítson növekvő egységre. Feltámadott Urunkért, az élő Jézus Krisztusért kérünk, aki Veled és a Szentlélekkel él és uralkodik most és mindenkor. Ámen.

7. NAP:

A MEGBÉKÉLÉS SZOLGÁLATA (2KOR 5,18-19)

1Móz/Ter 50,15–21: József megbékél testvéreivel.

Zsolt 72: Isten országa igazságosságot és békét hoz.

1Jn 3,16b–21: Isten szeretete arra készítet bennünket, hogy szeressük egymást.

Jn 17,20–26: Jézus egyházának egységéért imádkozik.

Magyarázat

Keresztyény hitünk kulcsa az Isten és emberek közötti megbékélés. Pál apostol teljesen meg volt győződve arról, hogy Krisztus szeretete arra készítet minket, hogy Isten megbékélése jelen legyen életünk minden területén. Ma minden arra indít, hogy megvizsgáljuk lelkiismeretünket megosztottságunkkal kapcsolatban. József történetére gondolva, azt láthatjuk, hogy Isten mindig megadja a megromlott kapcsolatok meggyógyításához szükséges kegyelmet.

A nagy reformátorok, mint Luther Márton, Ulrich Zwingli és Kálvin János, csakúgy, mint mások, akik katolikusok maradtak, mint Loyolai Szent Ignác, Szalézi Szent Ferenc és Borromeo Szent Károly a nyugati egyház megújítására törekedtek. Azt azonban, ami Isten kegyelmének története kellett volna, hogy legyen, elrontotta az emberi bűn, és így Isten népe szétszakadozottóságának történetévé lett. A bűn és a háborúskodás által csak még jobban elmélyült a kölcsönös gyűlölködés és bizalmatlanság.

A megbékélés szolgálata azt jelenti, hogy a keresztyénység felülkerekedik megosztottságán. Manapság sok keresztyény egyház munkálkodik együtt kölcsönös bizalommal és tiszteltetéssel. Az ökumenikus megbékélés egyik pozitív példája az a párbeszéd, amely a Lutheránus Világszövetség és a Mennonita Világkonferencia között jött létre. A kialakult párbeszéd eredményeként egy dokumentumot is

Fragen

Was bedeutet es für uns als christliche Gemeinschaften, zu Gottes Bund zu gehören?

Mit welchen Formen der Diskriminierung müssen sich die Kirchen heute in ihrer jeweiligen Gesellschaft auseinandersetzen?

Gebet

Barmherziger Gott, aus Liebe hast du einen Bund mit deinem Volk geschlossen. Gib uns die Kraft, allen Formen der Diskriminierung zu widerstehen. Erfülle uns mit Freude durch das Geschenk deines Bundes und führe uns zu größerer Einheit. Durch Jesus Christus, unseren auferstandenen Herrn, der mit dir und dem Heiligen Geist lebt und herrscht in Ewigkeit. Amen.

7. TAG

DER DIENST DER VERSÖHNUNG (2 KOR 5,18-19)

Genesis 50,15-21 Josef versöhnt sich mit seinen Brüdern

Psalom 72 Gerechtigkeit und Frieden – Kennzeichen des Reiches Gottes

1 Johannes 3,16b-2 Gottes Liebe drängt uns, einander zu lieben
Johannes 17,20-26 Jesus betet um die Einheit seiner Kirche

Impulse

Versöhnung zwischen Gott und Mensch ist die zentrale Wirklichkeit unseres christlichen Glaubens. Paulus war davon überzeugt, dass die Liebe Christi uns dazu drängt, die Versöhnung Gottes in allen Bereichen des Lebens zur Geltung zu bringen. Deshalb wollen wir unser Gewissen im Blick auf die Spaltungen zwischen uns erforschen. Die Geschichte von Josef zeigt, dass Gott uns mit seiner Gnade zur Seite steht, wenn wir uns um die Heilung zerbrochener Beziehungen bemühen.

Die großen Reformatoren wie Martin Luther, Ulrich Zwingli und Johannes Calvin sowie viele, die katholisch blieben, wie Ignatius von Loyola, Franz von Sales und Karl Borromäus, strebten eine Erneuerung der Kirche des Westens an. Die Geschichte, die von der Gnade Gottes hätte zeugen sollen, wurde jedoch durch die Sündhaftigkeit der Menschen entstellt und wurde so zu einer Geschichte des Zerbrechens der Einheit des Gottesvolkes. Sünde und Krieg trugen dazu bei, dass Feindseligkeit und gegenseitiges Misstrauen im Lauf der Jahrhunderte immer weiter zunahmten.

Zum Dienst der Versöhnung gehört deshalb das Bemühen um eine Überwindung der Spaltungen innerhalb der Christenheit. Heute arbeiten viele christliche Kirchen mit gegenseitigem Vertrauen und Respekt zusammen. Ein gutes Beispiel für Versöhnung

două organizații au organizat o slujbă de penitență împreună în 2010, urmată de alte slujbe de împăcare în toată Germania și în multe alte țări.

Întrebări

Unde vedem nevoia slujirii împăcării în contextul nostru?

Cum răspundem acestei nevoi?

Rugăciune

Dumnezeule a toată bunătatea, îți aducem mulțumire pentru că ne-ai împăcat, pe noi și întreaga lume, cu Tine în Hristos. Dă-ne puterea, nouă, congregațiilor și bisericilor noastre să slujim împăcării. Vinedcă-ne inimile și ajută-ne să-ți răspândim pacea. "Unde este ură, noi să semănăm iubire; unde este insultă, iertare; unde este înșelăciune, credință; unde este disperare, speranță; unde este întuneric, lumină; unde este tristețe, bucurie". Ne rugăm în numele lui Hristos Iisus, prin puterea Sfântului Duh. Amin.

ZIUA A 8-A

ÎMPĂCAREA CU DUMNEZEU (2 CORINTENI 5, 20)

Miheiia 4, 1-5 În zilele de apoi va domni dreptatea

Psalm 86 Lucruri mari s-au grăit

Apocalipsa 21, 1-5 Dumnezeu va face cer nou și pământ nou

Ioan 20, 11-18 Întâlnirea cu Hristos cel înviat duce la slujirea personală

Comentariu

Și dacă? Și dacă profețiile din Biblie s-ar adevăra? Dacă războaiele între oameni s-ar opri și din arme s-ar face obiecte dătătoare de viață? Dacă ar domni dreptatea și pacea lui Dumnezeu, o pace care să fie mai mult decât absența războiului? Dacă toată omenirea s-ar strânge la o sărbătoare în care nimeni să nu fie marginalizat? Dacă nu ar mai fi doliu, lacrimi și moarte? Ar fi culminația reconcilierii cu Dumnezeu în Iisus Hristos. Ar fi raiul!

Psalmii, cântările și imnurile cântă despre ziua când toată creația desăvârșită va ajunge la scopul ei, când Dumnezeu va fi "totul în toate". Vorbesc despre speranța creștină a împlinirii domniei lui Dumnezeu, când durerea se va transforma în bucurie. În ziua cea, Biserica se va arăta în frumusețea și harul ei ca trup unic al lui Hristos. Oriunde ne strângem în Duh să cântăm împreună despre împlinirea făgăduințelor lui Dumnezeu, cerurile se

kiadtak: „Gyógyító Emlékek: Megbékélés Krisztusban” címmel. A két szervezett együtt tartott bűnbánati istentiszteletet 2010-ben, amelyet több hasonló istentisztelet követett Németországban és több más országban is.

Kérdések

1. Hol látjuk szükségét napjainkban a megbékélés szolgálatának?

2. Milyen válaszaink vannak megoldásképpen?

Imádság

Istenünk, minden jó Istene! Hálát adunk neked, hogy megbékéltettél minket és az egész világot önmagaddal Krisztusban. Tégy minket, gyülekezeteinket és egyházainkat alkalmassá békéltetés szolgálatára. Gyógyítsd meg szívünket. Segíts, hogy békédet terjesszük. „Ahol gyűlölet van, ott legyen szeretet; ahol sérelem, ott legyen bocsánat; ahol kétség honol, ott legyen hit; ahol sötétség van, ott legyen fény; ahol szomorúság terhel, ott legyen öröm.” Jézus Krisztus nevében imádkozunk a Szentlélek ereje által. Ámen.

8. NAP:

„... BÉKÜLJETEK MEG ISTENNEL.” (2 KOR 5,20)

Mik 4,1-5: Az utolsó napokban az igazság fog uralkodni.

Zsolt 87: Dicső dolgokat beszélnek Istenről.

Jel 21,1-5a: Isten új eget és földet terem.

Jn 20,11-18: A feltámadott Krisztussal való találkozás személyes küldetéssel jár.

Magyarázat

Mi van akkor, ha...? Mi van akkor, ha a bibliai próféciák egymás után valóra válnak? Mi lenne, ha megszűnnének a háborúk, és nem fegyverekre költenénk a pénzt, hanem az élet fenntartására? Mi lenne, ha Isten igazságossága és békéje uralkodna? Olyan béke jönne létre, amely több mint a háború hiánya. Mi lenne, ha az egész emberiség együtt ünnepelne és senki sem maradna ki belőle? Mi lenne, ha nem lenne gyász, könny és halál? Ez lenne a megbékélés csúcspontja, amelyet Isten Jézus Krisztusban hozott el. Ez maga lenne a mennyország!

Naponta énekelnénk zsoltárokat, dicsőítő énekeket és himnuszokat. Isten dicsőítve, mert a teremtés elérkezett végső céljához. Ez lesz az a nap, amikor „Isten lesz minden mindenben”, amikor majd a keresztyén reménységről, Isten uralmának teljességére jutásáról beszélnek, és a szenvedés öröme válik. Azon a napon az egyház mint Krisztus teste a maga szépségében és

zwischen den Kirchen ist der Dialog zwischen dem Lutherischen Weltbund und der Mennonitischen Weltkonferenz. Aus Anlass der Veröffentlichung des Studiendokumentes „Heilung der Erinnerung – Versöhnung in Christus“ feierten beide Organisationen 2010 einen Bußgottesdienst. Später fanden in vielen Orten in Deutschland und vielen anderen Ländern weitere Versöhnungsgottesdienste statt.

Fragen

Wo ist in unserem Kontext der Dienst der Versöhnung notwendig?

Wie reagieren wir auf diese Notwendigkeit?

Gebet

Guter Gott, wir danken dir dafür, dass du uns und die ganze Welt in Christus mit dir versöhnt hast. Stärke uns, unsere Gemeinden und unsere Kirchen im Dienst der Versöhnung. Heile unser Herz und hilf uns, Frieden zu fördern. Lass uns lieben, wo man hasst; lass uns verzeihen, wo man beleidigt; lass uns Glauben bringen, wo Zweifel droht; lass uns Hoffnung wecken, wo Verzweiflung quält; lass uns Licht entzünden, wo Finsternis regiert; lass uns Freude bringen, wo der Kummer wohnt. Darum bitten wir dich im Namen Jesu Christi durch die Kraft des Heiligen Geistes. Amen.

8. TAG

MIT GOTT VERSÖHNT (2 KOR 5,20)

Micha 4,1-5 Am Ende der Tage wird Gerechtigkeit herrschen

Psalm 87 Herrliches wird über Gott gesagt

Offb 21,1-5a Gott wird einen neuen Himmel und eine neue Erde schaffen

Joh 20,11-18 Der auferstandene Christus gibt uns allen einen Auftrag

Impulse

Was wäre wenn? Was wäre, wenn die Prophezeiungen der Bibel tatsächlich eintreffen würden? Wenn die Kriege zwischen den Menschen aufhörten und aus todbringenden Kriegsgeräten Lebens-Nützliches entstünde? Wenn Gottes Gerechtigkeit und Frieden herrschten, Frieden, der deutlich mehr wäre als „Nicht-Krieg“? Wenn die ganze Menschheit zu einem Fest zusammenkäme, bei dem niemand ausgeschlossen wäre? Was wäre, wenn es wirklich keine Trauer, keine Tränen und keinen Tod mehr gäbe? Es wäre die Vollendung der umfassenden Versöhnung, die Gott in Jesus Christus wirkt. Es wäre der Himmel.

Psalmen, Hymnen und Kirchenlieder besingen den Tag, an dem die ganze vollendete Schöpfung endlich an ihr Ziel kommt, an dem Gott

deschid și începem aici și acum să dansăm pe melodia veșniciei.

Cum putem deja să trăim această prezență a raiului, să celebrăm împreună. Poate suntem inspirați să împărtășim imagini, poezii și cântece din tradițiile noastre. Aceste materiale pot crea spații în care să ne trăim credința comună și speranța în Împărăția lui Dumnezeu.

Întrebări

Cum vezi raiul?

Ce cântece, istorisiri, poezii și imagini din tradiția ta îți dau sentimentul că participi la realitatea veșniciei lui Dumnezeu?

Rugăciune

Dumnezeule, Unul în Treime, Tatăl, Fiul și Sfântul Duh, îți mulțumim pentru această săptămână de rugăciune, pentru că ne-am strâns împreună în calitate de creștini și pentru diferitele moduri în care Ți-am trăit prezența. Fie ca noi să-Ți slăvim mereu împreună sfântul Nume, ca să creștem mai departe în unitate și reconciliere.

kegyelmében mutatkozik meg. Akárhol is gyűlünk össze, a Szentlélek által együtt énekelünk Isten beteljesedett ígéretéről, megnyílik a menny, és az örökkévalóság dallamára táncolunk.

A menny jelenlétét már most megtapasztalhatjuk azzal, hogy együtt ünnepelünk. Indítást érezhetünk arra, hogy egyházi hagyományainkból képeket, költeményeket és énekeket osszunk meg. Ezek mind alkalmat teremthetnek arra, hogy megtapasztaljuk közös hitünket és Isten országába vetett reménységünket.

Kérdések

1. Hogyan képzeled el a mennyországot?

2. Felekezetedből mely énekek, történetek, költemények, és képek töltenek el olyan érzéssel, hogy Isten örökkévalóságának részese vagy?

Imádság

Szentháromság Isten, Atya, Fiú, Szentlélek, hálát adunk neked ezért az imahétért. Köszönjük, hogy együtt lehettünk. Köszönjük, hogy keresztyén emberekként együtt énekelhettünk, imádkozhattunk, és ígét hallgathattunk, hogy különféleképpen mindannyian érezhettük jelenlétedet. Add, hogy mindig együtt hirdethessük szent nevedet, és így növekedhessünk az egységben és a megbékélésben. Ámen.

Vagy

Lant, kürt, hárfá zeng a mennyben, Az égi karban, angyalnyelven Zeng már feléd a glória. Minden gyöngykapu kitarva, A trónnál angyalok közt állva, Áld énekünk, isten Fia! Nem fénylett még a szem, nem lángolt a szív sem Ily örömtől! Ujjongjunk hát, Mondjunk hálát, Vég nélkül víg halleluját! (Philip Nicolai: Wachtet auf, ruft uns die Stimme 3., Evangélikus énekeskönyv 493.)

„alles in allem“ sein wird. Sie besingen die christliche Hoffnung auf die Vollendung des Reiches Gottes, wenn Leid sich in Freude wandeln wird. Dann wird die Kirche in ihrer Schönheit und Anmut als Leib Christi offenbar. Immer wenn wir uns im Geist versammeln und in Lieder von der Vollendung der Welt einstimmen, dann reißt der Himmel auf und wir beginnen schon heute nach der Melodie der Ewigkeit zu tanzen.

Dass wir diese Gegenwart des Himmels jetzt schon erfahren können, ist Grund, zusammen zu feiern. Dabei können wir Bilder, Gedichte und Lieder aus unseren unterschiedlichen Traditionen verwenden. Auf diesem Weg können sich uns Räume eröffnen, in denen wir die Erfahrung machen, dass uns der Glaube an und die Hoffnung auf das Reich Gottes verbinden.

Fragen

Wie stellen Sie sich den Himmel vor?

Welche Lieder, Geschichten, Gedichte und Bilder aus Ihrer Tradition geben Ihnen ein Gespür dafür, dass Sie an der ewigen Wirklichkeit Gottes Anteil haben?

Gebet

Dreieiniger Gott, Vater, Sohn und Heiliger Geist, wir danken dir für diese Gebetswoche für unser Zusammensein als Christen und dafür, dass wir deine Gegenwart auf unterschiedliche Weise erfahren durften. Lass uns immer deinen heiligen Namen gemeinsam preisen, damit Versöhnung und Einheit zwischen uns weiter wachsen. Amen.

Gloria sei dir gesungen Mit Menschen- und mit Engelzungen, Mit Harfen und mit Zimbeln schön. Von zwölf Perlen sind die Tore, An deiner Stadt; wir stehn im Chore Der Engel hoch um deinen Thron. Kein Aug hat je gespürt, Kein Ohr hat mehr gehört Solche Freude.

Des jauchzen wir und singen dir das Halleluja für und für.

